

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Μαρτυρολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ἁγία Βριγίδη τοῦ Κιλνταῖρ (Ἰρλανδία)* † 1η Φεβρουαρίου 524

Γόνος εὐγενοῦς οἰκογενείας τῆς Ἰρλανδίας, ἡ ὁποία εἶχε προσέλθει στὴν Πίστι μέσῳ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἁγίου Πατρικίου († Μνήμη: 17η Μαρτίου, *βλ. ἐδῶ*), ἡ Ἁγία Βριγίδη ἔδειξε ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἀξιοθαύμαστη κλίσι πρὸς τὴν ἀρετὴ.

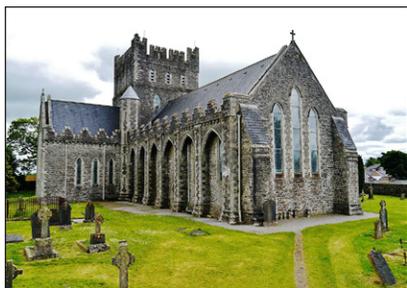
Ὄταν ἔφθασε σὲ ἡλικία δεκαἕξι ἐτῶν καὶ τὸ σπάνιο κάλλος τῆς προσείλκυε πλῆθος μνηστήρων, παρεκάλεσε τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό – τὸν μόνο Νυμφίο, τὸν Ὅποιον ἐπιθυμοῦσε ἡ καρδιά τῆς – νὰ τὴν κάνη ἄσχημη, ὥστε νὰ μὴ εὔρεθῇ πλέον κανέναν, νὰ θέλῃ νὰ τὴν νυμφευθῇ. Ἡ προσευχὴ τῆς εἰσακούσθηκε, ἔχασε τὸν ἓνα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καὶ μπόρεσε ἔτσι νὰ εἰσέλθῃ σὲ Μοναστήρι.

Τὴν ἴδια ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάρη Μοναχὴ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Μέλ, Ἐπίσκοπο Ἀρδαγ τῆς Ἰρλανδίας (St. Mael of Ardagh, † Μνήμη: 6η Φεβρουαρίου), θεραπεύθηκε θαυματουργικὰ καὶ ἐπανῆλθε ἡ πρωτύτερα καλλονὴ τῆς, τὴν ὁποία ἐπαύξησε μὲ κάλλος πνευματικό.

* * *

Συντόμως, ἄλλες ἑπτὰ παρθένες τέθηκαν ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν τῆς καὶ ἡ Ἀδελφότητα, στὴν ὁποία ἐγκαταστάθηκε γύρω ἀπὸ μία μεγάλη βελανιδιά, λίγα χιλιόμετρα ἀπόστασι ἀπὸ τὸ Δουβλίνο, γρήγορα ἀναπτύχθηκε χάρις στὴν φήμη τῆς ἁγίας Ἡγουμένης.

Ἐκεῖ ὁ Καθεδρικός Ναός Κιλνταίρ, κτισμένος στήν θέσι τοῦ ἀρχικοῦ Ἀββαείου, τὸ ὁποῖο εἶχε ἰδρῦσει ἡ Ἁγία Βριγίδη.

Τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἐξεδίωκε δαιμόνια, θεράπευε ἀσθένειες, μετέστρεφε ἀμαρτωλοὺς καὶ ἡ παρουσία της ἐνέπνεε σὲ ὅλο τὸν λαὸ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό. Ὅλα τὰ ἐπιφανῆ πρόσωπα τῆς ἐποχῆς τῆς τὴν ἐγνώριζαν καὶ ἐξέφραζαν θαυμασμὸ γιὰ τὸ πρόσωπό της.

Προέβλεψε τὴν ἡμέρα τῆς τελευτῆς της, καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τὴν 1η Φεβρουαρίου 524, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν θεία Κοινωνία ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νέννιο, ἐν Ἰνίσμακσαιντ Ἰρλανδία (St. Nennius (Ninnidh) of Inishmacsaint, † Μνήμη: 17η Ἰανουαρίου). Ἄφησε κληρονομιά στὶς μαθήτριές της ἕναν Κανονισμό, στὸν ὁποῖο συνωψίζοντο οἱ διδαχές της.

Τιμᾶται ὡς Προστάτις τῆς Ἰρλανδίας μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Πατρίκιο, καὶ ὡς ἡ μεγαλύτερη Ἁγία μετὰ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ἡ τιμὴ της ἀπλώθηκε σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη.

* * *

Τὰ Θαύματα, τὰ ὁποῖα ἐπετέλεσε ἡ Ἁγία Βριγίδη εἶναι πάρα πολλὰ γιὰ νὰ ἀναφερθοῦμε ἐδῶ, ἀλλὰ ἴσως ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ ἕνα ἐξ αὐτῶν.

Ἐνα βράδυ, ἡ ἁγία Ἠγουμένη καθόταν μὲ τὴν τυφλὴ Μοναχὴ Ντάρα. Ἀπὸ τὸ ἡλιοβασίλεμα μέχρι τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου μιλοῦσαν γιὰ τὶς ἀπολαύσεις τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Εἶχαν χάσει κάθε αἴσθησι τοῦ χρόνου. Ἡ Ἁγία Βριγίδη ἐντυπωσιάσθηκε ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ στὸ φῶς τοῦ πρωῖνοῦ.

Καθὼς ἡ Ἀδελφὴ Ντάρα δὲν μπορούσε νὰ ἐκτιμῆσῃ αὐτὴ τὴν ὁμορφιά, ἡ Ἁγία λυπήθηκε πολὺ. Τότε προσευχήθηκε καὶ ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἐπάνω στοὺς

Λειψανοθήκη τῆς Ἁγίας Βριγίδης. Παλαιὰ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Στρασβούργο.

ὄφθαλμοὺς τῆς Ντάρα. *Ἐξαφνα, οἱ ὄφθαλμοὶ τῆς τυφλῆς Μοναχῆς ἤνοιξαν καὶ εἶδε τὸν ἥλιο στὴν ἀνατολή, ὡς καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄνθη νὰ λάμπουν ἀπὸ τὴν δροσιά. Ἐκοίταξε γιὰ λίγο, μετὰ γύρισε πρὸς τὴν Ἁγία Βριγίδη καὶ εἶπε: «Κλεισε τοὺς ὄφθαλμούς μου πάλι, ἀγαπητὴ Μητέρα, διότι ὅταν ὁ κόσμος εἶναι ὁρατὸς στοὺς ὄφθαλμούς, τότε λιγότερο καθαρὰ φαίνεται ὁ Θεὸς στὴν ψυχή». Ἡ Ἁγία Βριγίδη προσευχήθηκε πάλι καὶ ἡ Ντάρα ἐπανήλθε στὴν τύφλωσί της.

Μεταξὺ τῶν μαθητριῶν τῆς Ἁγίας ἦταν ἐπίσης ἡ Ὁσία Φλώρα, μαγεύρισα στὸ Μοναστήρι τοῦ Κιλνταῖρ (St. Brigid of Blath, † Μνήμη: 29η Ἰανουαρίου, βλ. ἐδῶ) ἢ Ὁσία Βριγίδα τοῦ Κιλμπράιντ (St. Brigid or Briga of Kilbride, † Μνήμη: 21η Ἰανουαρίου), καὶ ἡ Ὁσία Νταρλουχντάχα, δεύτερη Ἡγουμένη τοῦ Κιλνταῖρ (St. Darlughdach of Kildare (Derlughdacha), † Μνήμη: 1η Φεβρουαρίου, μαζί με τὴν ιδρύτρια τοῦ Μοναστηριοῦ).

(*) *Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, τ. ζ', Φεβρουάριος, σελ. 18-19, ἐκδόσεις «Ἰνδικτος», Ἀθήνα 2006. • Καὶ ἄλλες πηγές ἀπὸ τὸ διαδίκτυο. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ, τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

